Van: [redacted]
Verzonden: dinsdag 13 oktober 2026 11:09
Aan: Commissie DEF <cie.def@tweedekamer.nl>; Commissie BiZa <cie.biza@tweedekamer.nl>
Onderwerp: Ernstige zorgen over de invoering van verplichte militaire dienst

Wie betaalt uiteindelijk de prijs voor oorlog?

Dat is een vraag die we ons steeds vaker zouden moeten stellen.

Het zijn de machthebbers en politici die aan tafel zitten en beslissingen nemen over oorlog, vrede en militaire verplichtingen, terwijl jonge generaties mogelijk de gevolgen moeten dragen. Zij kunnen uiteindelijk hun leven moeten riskeren voor conflicten die ze nooit zijn begonnen en waar ze nooit om hebben gevraagd. En ondertussen wordt de mogelijke terugkeer van de verplichte militaire dienst steeds verder voorbereid. Dit is geen verzinsel, maar terug te vinden in officiële Kamerstukken.

Op 2 juli 2026 nam de Tweede Kamer een motie aan die de regering verzoekt geen verplichte stappen in te voeren zonder voorafgaande instemming van de Kamer. Daarmee wordt duidelijk dat deze verplichtingen daadwerkelijk op de politieke agenda staan.

Op 11 september 2026 presenteerde Defensie een verdere uitwerking van het Dienmodel. Daarin staan vijf mogelijke stappen, van een vrijwillige enquête tot verplichte gesprekken, keuringen en uiteindelijk een selectieve opkomstplicht. Ook wordt gewerkt aan een nieuw systeem van sancties voor het niet naleven van verplichtingen.

Op 28 september 2026 werden vervolgens twee moties ingediend om uit te sluiten dat jongeren een boete of gevangenisstraf kunnen krijgen wanneer zij een verplichte Defensie-enquête niet invullen.

Op 6 oktober 2026 werden beide moties door de Tweede Kamer verworpen.

Laat dat even doordringen. Het betekent niet dat zulke straffen al zijn ingevoerd, maar de mogelijkheid werd ook niet uitgesloten. Hoe ver zijn we als samenleving gekomen wanneer zelfs gevangenisstraffen ter sprake komen bij het weigeren van een enquête van Defensie?

Het verontrustende vind ik hoe geleidelijk dit allemaal gebeurt. Eerst vrijwilligheid benadrukken, vervolgens steeds meer verplichtingen voorbereiden en uiteindelijk zelfs mogelijke strafmaatregelen bespreken. Stap voor stap worden grenzen opgeschoven. We spreken voortdurend over vrijheid en democratie, maar wat is die vrijheid nog waard als je uiteindelijk niet eens zelf mag beslissen of je bereid bent je leven voor een militair conflict op het spel te zetten?

Jonge generaties hebben de huidige internationale conflicten niet veroorzaakt of begonnen. Ze willen studeren, werken, liefhebben, gezinnen stichten en hun eigen

toekomst opbouwen. Natuurlijk moet een land zichzelf kunnen verdedigen. Maar er is een fundamenteel verschil tussen vrijwillig je land verdedigen en door de overheid gedwongen worden een uniform aan te trekken. Misschien moeten degenen die zo gemakkelijk spreken over militaire verplichtingen zichzelf eens afvragen of ze bereid zouden zijn precies dezelfde offers te brengen die ze van jongeren verlangen.

Een generatie is geen eigendom van de overheid. En jonge mensen zijn geen pionnen op het schaakbord van de geopolitiek.

Stop met het steeds verder normaliseren van dwang. Onze vrijheid hoort niet afhankelijk te zijn van de bereidheid om te vechten voor beslissingen van anderen.

Ik verzoek u mijn zorgen onder de aandacht te brengen van de leden van de vaste commissie voor Defensie en ontvang graag een inhoudelijke reactie.

Met vriendelijke groet,